

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 16. december 2011 — Land Berlin mod Ellen Mirjam Sapir m.fl.

(Sag C-645/11)

(2012/C 80/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Berlin

Sagsøgt: Ellen Mirjam Sapir, Michael J. Busse, Mirjam M. Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok og Hedda Brown

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er tilbagesøgningen af en uretmæssig udbetaling en civilretlig sag i henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001⁽¹⁾, når en delstat af en myndighed er blevet pålagt at udbetale en del af provenuet fra en aftale om grundsalg som erstatning til en skadelidt, men i stedet ved en fejltagelse overfører hele købssummen til denne?
- 2) Består den snævre forbindelse mellem flere krav, som kræves i henhold til artikel 6, nr. 1), i forordning (EF) nr. 44/2001, når de sagsøgte påberåber sig yderligere krav på skadesløsholdelse, hvorom der kun kan træffes samlet afgørelse?
- 3) Finder artikel 6, nr. 1), i forordning (EF) nr. 44/2001 også anvendelse på en sagsøgt, som ikke har bopæl på Den Europæiske Unions område? I bekræftende fald: Gælder dette også, såfremt anerkendelse af dommen ville kunne afslås i den stat, hvor sagsøgte har bopæl, på grund af manglende kompetence i henhold til en bilateral aftale med domsstaten?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanien) den 30. december 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L. mod Banco Mare Nostrum, S.A.

(Sag C-664/11)

(2012/C 80/15)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.

Sagsøgt: Banco Mare Nostrum, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvis et kreditinstitut tilbyder en kunde en swap-aftale for at dække risikoen for udsving i renten på de tidligere finansielle lån, er der så tale om investeringsrådgivning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2004/39⁽¹⁾?
- 2) Medfører den omstændighed, at egnethedstesten for private investorer i direktivets artikel 19, stk. 4, ikke foretages, at den aftale om finansiel rente-swap, der er indgået mellem den pågældende investor og det rådgivende kreditinstitut, skal anses for en nullitet?
- 3) Såfremt den ovennævnte ydelse ikke anses for investeringsrådgivning, medfører den omstændighed alene, at der erhverves et komplekst finansielt instrument såsom en rente-swap uden at den hensigtsmæssighedstest, der er omhandlet i direktivets artikel 19, stk. 5, udføres af grunde, der kan tilskrives kreditinstituttet, at den aftale om erhvervelse heraf, der er indgået med kreditinstituttet selv, skal anses for en nullitet?
- 4) Udgør den omstændighed alene, at et kreditinstitut tilbyder et komplekst finansielt instrument, der er forbundet med et boliglån, jf. direktivets artikel 19, stk. 9, og som indgås med dette institut eller et andet, en tilstrækkelig grund til at udelukke opfyldelse af forpligtelsen til at udføre den egnetheds- og hensigtsmæssighedstest, som i henhold til direktivets artikel 19 skal foretages i relation til en privat investor?
- 5) Er det for at udelukke opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i direktivets artikel 19, nødvendigt, at det finansielle produkt, som det udbudte finansielle instrument er